

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Dissertatio Exegetico-Critica Exhibens Vindicias
Integritatis S. Scripturae Qvo Ad Locvm Vexatissimvm 2.
Chron. XXII, 1.2 De Annis Ahasiae**

Consentiente Venerando Theologorum Ordine - A. D. X. Decembris A. R. S.
MDCCI ... Pro Loco Professionis Theologicae Ordinario Pvblice Defendet

Lilienthal, Theodor Christoph Lilienthal, Theodor Christoph

Regiomonti, MDCCL

VD18 90565665

§. XXVI.

urn:nbn:de:gbv:45:1-15091

tam, affinitate iunctus erat,) stetit: id quod vel ipsa prudentia politica eidem suadere potuit. Quo facto tantum Regis fauorem sibi conciliasse videtur, ut postea sine omni timore, et filium Ioahasum eius fidei commiserit, et ipsum adeo adoptare nullus dubitauerit.

(*) Simile exemplum commemorat CICERO in *Oratione pro domo sua ad Pontifices* Cap. 13, 14. *Opp. p. 524.* nimirum Clodii a Fonteio adoptati. Hanc quidem adoptionem pro illegitima declarat: *Nego inquit, istam adoptionem pontificio iure factam, primum, quod hae vestrae sint aetates, ut is qui te adoptauit, vel filii tibi loco per aetatem esse potuerit; vel eo quo fuit; deinde, quod causa quaeri solet adoptandi, ut et is adoptet, qui quod natura iam assequi non potest, et legitimo et pontificio iure quaerat.* Cact. Tales tamen adoptiones eorum qui aetate maiores fuerunt, a priscorum temporum consuetudine non prorsus alienas fuisse; ex hoc ipso exemplo, (cuius et mentionem facit C. SVETONIUS TRANQVILLVS Lib. 3. Cap. 2. in Tiberio) merito colligitur. Quo etiam spectat Imperatoris IUSTINIANI lex Lib. I. Institut. Tit. XI. §. 4. *Minorem natu maiorem non posse adoptare placet: adoptio enim naturam imitatur, et pro monstro est, ut maior sit filius quam pater. Debet itaque is, qui sibi filium per adoptionem vel adrogationem facit, plena pubertate, id est decem & octo annis praecedere.*

§. XXVI.

Quamuis vero ob Iorami adoptionem, ius quoddam ad regnum obtinuisset Achasia, cuius etiam negotia viuentis adhuc praedeceffore reapse administravit: proximus tamen regni haeres post Iorami obitum, huius filius fuit Ioahasus; cuius tantummodo nomine, tanquam Vicarius regnare debuisset Achasia. Sed excluso Ioahaso, regnum sibi soli vindicasse videtur: id quod exinde colligimus, quia ciues Hierosolymitani eundem Regem constituisse leguntur 2. Chron. XXII. 1. adeo ut eorum ope et suffragiis adiutus, regale solium conscenderit. Certe, peculiari electione populi opus non fuisset, nisi extraordinaria via regnum adisset Achasia. Imo omnia historiae sacrae exempla, in quibus eiusmodi electionis mentio fit, haud obscure indicant, regni tunc successione[m] controuersam fuisse. Sic Vsiam loco Amaziae Regem constituit populus Iudaicus 2. Chron. XXVI. 1. quia, ut ex sequentibus patebit, non proprius fuit Amaziae filius; sed non nisi in filium adoptatus. Similiter Iosias, quamuis ut legitimus throni paterni haeres successerit Ammoni; a populo tamen introducendus erat ad regnum, cuius habenas ipse capeffere non poterat, et ob perturbatum tum temporis reipublicae statum, (conspirauerant enim contra Ammonem serui eius, eumque interfecerant, quos ideo populus

pulus terrae percussit) ; et ob teneram ipsius aetatem, quum occiso parente, annum vix egerit octauum. 2 Chron. XXXIII. 35. Cap. XXXIV. 1. Iosiae vero filium Ioahasum iterum in locum defuncti parentis suffecit populus Iudaicus, et quidem praeterito fratre natu maiori (*), adeoque legitimo regni haerede Eliakimo, ob quam iniustam electionem Rex Aegypti Ioahasum amouit, regionique multam centenorum talentorum argenti et talenti auri imposuit. 2. Chron. XXXVI. 1-3. Ex hisce exemplis merito concludimus, rationem cur electionis populi mentionem facit historia sacra, non aliam esse, nisi quod extraordinarii quid tunc obtinuerit in successione. Idem dicendum erit de Achasia, qui quamuis proximum ius ad regnum nondum habuerit, repudiato Ioahaso pupillo, ad regalem dignitatem a populo admotus videtur. Non desunt in historiis similia tutorum pupillos supplantantium exempla: quod eo maiori facilitate facere poterat Achasia, quo maiorem sibi inuidiam Ioramus caede fratrum suorum conciliauerat; adeo vt populus Achasiae potius a Iosaphato et Ioramo adoptato, quam filio tyranni Ioahaso parere maluerit. Accedit, quod maior vtique ab Achasia protectio expectanda erat, domui Israelis affinitate coniuncto, quam a Ioahaso duorum vel trium annorum infante; qui secundum omnem probabilitatem, demum post abductam cum reliquis Iorami vxoribus Achabi filiam, ex alia coniuge prognatus fuit, adeoque domus Israeliticae vix sperare poterat praesidium.

(*) Natus enim XXIII. annos erat Ioahas quum regnum adiret, quod tribus tantummodo mensibus tenuit. Sed qui immediate successit frater Eliakimus annum tunc egit XXV. 2. Chron. XXXVI, 2. 5.

§. XXVII.

Secundum hanc nostram dubii solutionem, luculenter simul patet, quam stricte comminatio diuina de funditus euertenda vniuersa Achabi familia 1. Reg. XXI. 21-24. complementum sortita sit. Nimirum Iehu quotquot ex Achabi domo in Israele inuenit, Ioramum Israeliticum, Achasiam, Iesabelem, filios Iorami Israelitici et fratrum Achasiae filios, trucidauit 2. Reg. IX. 7. 8. 24. 27. 33. Cap. X. 7. 11. 13. 14. Mox Hierosolymis Athalia Achabi soror et Achasiae mater, totum semen Regium, excepto vnico Ioaso, eradicauit, 2. Chron. XXII. 9-11, Ipsa vero Athalia, postquam sex annis regnasset, occiditur Cap. XXIII. 15. Qui ex posteris Achabi superstes erat Ioasus, thronum quidem conscendit, et per quadraginta annos

F

regnum

